MILITÄR MC:n

MCHK – MCV Militärsektionen

Hösten 2015

Ordförande Har Ordet

Kära medlemmar!
Här kommer ett mycket bantat utskick ungefär som vi hade före 1993. Orsaken till detta återkommer jag till. Först ett stort tack till de av Militärsektionens medlemmar som gjorde det möjligt på 50-årsracet i Linköping, att införa den nya disciplinen enduro. Vi tackar också Friedrich och Elke Knudsen för ett oförglömligt och synnerligen välordnat Kanonrally i Brunskog. Att vädret dessutom var fint vid dessa två arrangemang, denna regniga sommar, gjorde det inte sämre- succé!. Tyvärr fick årsmötet avbrytas efter punkten om ansvarsfrihet för styrelsen, då den ekonomiska redovisningen åter var ofullständig. Låt mig då på en gång slå fast att några ekonomiska oegentligheter inte förekommit i sektionen. Oklarheterna beror på bristande kunskap och förmåga hos styrelsen och andra funktionärer. Efter ett omfattande arbete som sträcker sig tillbaka till 2012, har styrelsen med hjälp av Lars-Olof Thellenberg bringat ordning i räkenskaperna. Vi får alla ta på oss ansvaret för det skedda; styrelsen som ej haft kunskap, revisorerna som godkänt den ekonomiska redovisningen och medlemmarna som inte bevakat ekonomin på årsmötena. Resultatet har blivit att sektionen i september 2015 hade banktillgodohavanden på 5500 kronor efter att styrelsen på årsmötet 2013 hade uppfattningen att det var 44.573:00 kronor och 2014 28.583:33. Detta har inneburit att styrelsen fattat beslut om produktion av tidningen och deltagande med monter på Mc-mässan i Älvsjö som styrelsen inte skulle ha tagit om den verkligen haft grepp på ekonomin. Nästan 40 medlemmar har inte heller betalat sin medlemsavgift. Som tur var uppdagades ekonomin innan styrelsemedlemmarna blev personligt skyldiga. Det avbrutna årsmötet återupptas den 24/10 med ordning i ekonomin. Tyvärr innebär det att en stor återhållsamhet måste prägla den fortsatta verksamheten tills nya pengar flutit in i form av höjd medlemsavgift och ett enklare utskick i stället för tidning tills vidare. Hemsidan blir därför det viktigaste mediet för kontakt inom sektionen och styrelsen vädjar om att medlemmarna håller mailadresser aktuella. Beträffande vinterkörningarna i Älvdalen får intresserade ha kontakt med Per Axelsson (mchkmilitarsektionen@telia.com). Med ordning och reda ser vi fram mot Stockholms Vinterrunda med fler deltagare, nästa årsmöte/Kanonrally i Skåne och Arsenalen i Strängnäs med specialutställning 2016 av militärmotorcyklar i Sverige under 100 år.

Er ordförande
Björn Weissmann

Om Klubben

Sektionen bildades 1983 av några entusiaster som under sin militärtjänst hade fått köra eller meka militär- MC. De kände att de fortsättningsvis ville hålla kontakt med varandra och sprida och utöka intresset för militära motor-cyklar.

Från en blygsam start har sektionen utvecklats avsevärt. Vi är anslutna som en gemensam sektion till MCHK/ MCV och genom dessa till riksorganisationen MHRF. (Motorhistoriska riksförbundet). Idag räknar sektionen ca 100 medlemmar spridda över Sverige med en koncentration till landskapen söder om Mälardalen, Vi har även kontakt med broderklubbar i Norge och Finland. Organisatoriskt har vi en styrelse med fem representanter för MCHK/ MCV och ett antal enskilda medlemmar och arbetsgrupper som ansvarar för aktiviteterna. Vårt informationsblad "MILlTÄR- MC:n" utkommer normalt två gånger per år.
Hemsida: www.laget.se/militarsektionen
E-post: mchkmilitarsektionen@telia.com

"Kanonrallyt", vårt största arrangemang, genomförs alltid veckoslutet efter midsommar. Det flyttar till nya platser och med nytt innehåll varje år. Viktigt för oss är att ha en trevlig social samvaro med likasinnade och rallyt kulminerar i en traditionell ärtsopps middag med tillbehör. Enligt oskrivna regler bör denna middag tillredas under fältmässiga förhållanden.

Till "Kanonrallyt" inbjuds även kollegor från våra nordiska grannländer. Vanligtvis brukar det samlas ganska många militära, två och fyrtakts motorcyklar med sina ryttare. Vilka kan vara både äldre och yngre än sina klenoder.

Under vinterhalvåret har vi en veckas övning i Älvdalen, med teknik och utbildning på att köra MC med skidor.

Bli medlem i klubben

Du är mycket välkommen att söka medlemskap i **MCHK/ MCV** Militärsektion.

Oavsett om du har en militär MC eller enbart samlar på historik med anknytning till vår verksamhet är du lika välkommen - man eller kvinna. Det är ditt intresse för militära motorcyklar, teknik och historik kring dessa som är avgörande för ett medlemskap. Verksamheten i vår sektion blir vad vi själva gör den till. All verksamhet tillkommer på frivilligt initiativ under enkla former utan fastlåsning av byråkratiskt krångel. Nya idéer och uppslag är alltid välkomna, men måste innehålla förslag till hur det skall genomföras och av vem.

Om du man eller kvinna anser att denna korta presenta-tion av vår verksamhet tilltalar Dig, är du än en gång välkommen att skicka in din medlemsansökan till oss. När alla formaliteter är klara skickar vi ut ett medlems-besked till dig.

Går du även med i MCHK:s eller MCV:s huvud-organisation får du också möjlighet att teckna den mycket förmånliga MHRF -försäkringen samt många andra förmåner.

Gör så här:

Tag kontakt med någon i klubbstyrelsen och kom till ett av våra möten och träffa gänget. Årsavgiften för 2015 är för närvarande 150 kronor bankgironumret är 755-1815

Ordförande
Björn Weissman
bjorn.weissmann@minmail.net
023-430 17, 070-571 71 38
Bergsgården 370, 79 191 Falun

Sekreterare
Claes Nordlund
cl.nordlund@gmail.com
08-716 01 30, 070-930 57 94
Sprängarvägen 20, 132 38 Saltsjö-Boo

Ledamot
Jan Holmgren
jannejava@hotmail.com
Folkungagatan 132, 11630 Stockholm
0733-372956

Holger Söder
Holger.soder@tele2.se
Gamla Ålabovägen 10, 81040 Hedesunda

Kontaktman Militär/ MCV
Lars Steiner
al.steiner@bahnhof.se

Kontaktman Militär/MCHK
Uno Walter
Uno.walter@passagen.se

Revisorer:
Jörgen Rolfsson, Henrik Jönsson

Hemsidan / Facebook
Per Axelsson
mchkmilitarsektionen@telia.com
www.laget.se/militarsektionen
08-646 55 91, 070-755 75 65
Släggvägen 4, 141 71 Segeltorp

Tidningen / Facebook
Henrik Jönsson
Henrik_boste@hotmail.com
0735-467610
Kattebäcksvägen 31, 23156 Trelleborg

Alekåsan 2015

Militär Mc veteran ordonnansträff

För tredje året i rad arrangerades Alekåsan, som är en veteranträff för förare med gamla miltärmotorcyklar. Starten gick kl.10 med tre minuters mellanrum vid Hemvärnsgården i Skepplanda, efter det att förarna fått sina kartor. Tävlingsområdet ligger mellan sjön Anten och Göta Älv.

Tävlingen.
Tävlingen innehöll tre moment: ett körmoment, ett frågemoment och ett skyttemoment. Det gällde för förarna att med kartans hjälp hitta 14 kontroller längs den 14 mil långa banan. Underlaget skiftade mellan asfalt- och grusvägar, men även små skogsstigar förekom. Vid varje kontroll fanns en post och en fråga för de tävlande att besvara. Att studera kartan noga är ett moment, som en del tar sig tid att göra, andra inte. Kör man fel, så får man köra mer, men vad gör väl det?
Någon tidspress är det dessbättre inte.
Vid två stationer fanns det även kortare enduroslingor att köra, för de som ville. I skyttemomentet gällde det att skjuta tre skott med en karbin mot en liten tavla på c.a 20 meters håll. Banan hade formen av en åtta och efter några timmars körning fanns koktrossen vid serviceplatsen, där förarna kunde få sig god ärtsoppa och kaffe med smörgås till livs

Årets startfält.
Till tävlingen hade 30 förare anmält sig, men tyvärr kom bara 16 st. till starten. Det var synd, för vädret perfekt och tävlingen mycket välplanerad. En besvikelse för arrangörerna. Husqvarna dominerade startfältet i år med förare mestadels från FMCK. Jawaklubben lyste helt med sin frånvaro i år.
Undertecknad kunde tyvärr inte komma till start, då min Jawa 355 dagen före tävlingen strejkade på grund av störningar i tändsystemet.

Sent på eftermiddagen blev det prisutdelning till de trötta förarna.
I frågemomentet segrade Jonas Utbult.
Segrare totalt i de tre tävlingsmomenten blev Ove Svensson från L:a Edet. Han tävlade för första gången med sin nyligen inköpta Husqvarna 256. Kanske en överraskning för de yngre och mer körvana förarna.

Organisationen
En sådan här tävling kräver mycket tid i form av planering och gott om funktionärer, som ställer upp. Planeringen börjar redan i december med kontakter och ansökan om tillstånd från Länsstyrelsen, Polisen och berörda markägare. Totalt hade 35 personer från Skepplanda Hemvärns och kulturförening engagerats, för att allt skulle fungera utan gnissel.

Det var sekretariat, funktionärer, sjukvårdare, koktross, kaffeservering och sambandscentral. Säkerheten är mycket viktig betonar tävlingsledaren Per Helgesson, ifall olyckan skulle vara framme. Därför har varje post radiokommunikation med centralen och kan rapportera, när varje förare har passerat kontrollen. På så vis vet man i ledningen hela tiden var de tävlande befinner sig längs banan.

Om det blir någon ny omgång av Alekåsan nästa år, hoppas jag verkligen att fler kommer att anmäla sig. Det är lite av en utmaning att köra denna tävling, för man måste använda sina små grå celler också. Tufft men roligt!
MCHK/ MCV har ju en miltärsektion med 100 medlemmar, som inte drar sig för att köra runt på vintervägarna med skidor i februari månad. Denna tävlingsform skulle nog passa det gänget.

Ett stor eloge till alla som medverkat i årets upplaga av Alekåsan!

Hans Gärdeus
Jawaklubben

En sommar med militära motorcyklar

Kanonrallyt

Det startade en tidig torsdagsmorgon i juli. Samling för avfärd till Brunskog i Värmland och Kanonrallyt. Men, egentligen hade det startat några veckor tidigare med att planera färden. Omväxlande vägar, lämpliga tankställen, både för att fylla på och tappa ur, samt mat- och fikaplatser var några av förutsättningarna. Många log åt planen med tidsangivelser på minutnivå. Detaljerna hade dock sin förklaring, längd och beräknad hastighet på olika delsträckor i ett Excel-dokument.

Nu är vi på väg, Mats N., Per, Janne, Uno, Lembit och Thomas samt Claes i följebil med släp. Värmen är redan påtaglig och värre ska det bli. Prognosen talar om 34 grader. Vi bortser från regeln att undvika motorvägar. Gamla E 18 till Bålsta genom alla samhällen tar för lång tid. Efter Bålsta blir det mindre vägar genom jordbrukslandskapet. Några längtar redan efter grusvägarna som vi kört vid tidigare tillfällen. Första stoppet, typ PP, blir efter länsväg 558. Här spricker tidsplanen. Tjugo minuter blir trettio. Kan det bero på att trycket är lågt eller på ett behov av att prata av sig efter en dryg timme där man endast kan höra sig själv i hjälmen.

Vi kör vidare i lagom tempo. Det finns mycket att se längs vägen, till exempel gårdar, fallfärdiga hus, nybyggda hus, djurhagar, slåtter och kyrkor samt kanske främst Anundshög, ett fornminnesområde före Västerås. Trots alla rondeller och rödljus på ringen runt staden håller gruppen fortfarande ihop. Det gäller som alltid att full uppsikt bakåt.

I Hallstahammar har vi nästan tagit in förseningen när vi stannar för kaffe med nygräddade bullar men …….. Byggnaderna i samhället visar tydligt vad som funnits i orten under många sekel. På väg mot Kolsva är det dags för den första grusvägen. Jag skulle nog kalla den för makadamväg med stenar i handstorlek. En erfarenhet rikare. Nu ändrar landskapet karaktär, mycket skog och kuperat. Det känns lockande att stanna vid någon av alla sjöar vi passerar för att kunna svalka av sig. Ett par mil före Lindesberg börjar det att hacka och motorn stannar. Påfyllning av bensin löser inte problemet. Till slut blir det kärran eftersom lunchen väntar.

Många järnvägsstationer har byggts om. Väntsal och tågexpedition har blivit restauranger. Så även i Lindesberg. Det blir inte bara en god och riklig lunch. Vår medlem Stig Wretling gör oss sällskap. Efter lunchen blir det mek. Den övervakas av några ur lokalbefolkningen och en jättefågel målad på en husfasad. Till slut är alla cyklar igång. Är det värmen som ställer till problem?

På väg mot Hällefors vittnar inte bara ortsnamnen om vad som varit under årens lopp. Det verkar finnas hur många ”-hyttan” som helst. Om man har ögonen med sig kan man se både slagghögar, inhägnade gruvhål och fallfärdiga hyttor. En lång grusväg ligger framför oss. Det känns lockande att gasa lite extra men tanken på en timmerbil efter nästa kurva med nedförsbacke och lösgrus får i alla fall mig att hålla igen. Det är enklare i Älvdalen, där finns räddningen i snödrivorna. Min tanke blev nästan rätt, timmerbilen stod still på en liten raksträcka.

Snart blir det större vägar. Snålasfaltering i slitna hjulspår är ingen höjdare eller rättare sagt, det är en höjdskillnad mellan gammal och ny asfalt. Saken blir inte bättre av att den nya asfalten blöder i värmen. I Filipstad blir det glass. Nu får cyklarna stå och gå på tomgång för att slippa startproblemen. Samma sak gäller i Forshaga dit vi kommer efter ännu en lång grusväg.

Till sist är det bara sista sträckan kvar. Blomprakten vid vägkanterna är nästan bedövande, det är hur mycket lupiner som helst. Men eftersom dessa blommor är invasiva har det påbörjats ett stort arbete på många håll för att bekämpa dem, allt för att de utgör ett hot mot den gamla ängs- och dikesfloran. Det har hunnit bli kväll när vi kommer till vandrarhemmet i Brunskog. Friedrich och Elke välkomnar oss genom att duka upp smörgåsar med mera. Senare på kvällen blir det pizza med lämpliga drycker, till exempel Unos saft.

På fredagen kan all som vill bese kolmilan och motormuseet i hembygdsparken. Efter det blir det utfärd med motorcykel. Jag själv väljer dock att gå, allt för att komma i form till sommarens stora fyradagarsvandring i Nederländerna. Förutom en maratonsträcka varje dag gäller det att orka med nattlivet där. Med vägkartan som grund väljer jag en väg som jag antar har liten trafik. I början av grusvägen finns en avlysningsskylt om rally. Den gäller dock inte idag. Vägen slingrar sig fram och helt plötsligt hör jag rallybilarna komma. Jag vänder mig om men ser inget. Ljudet kommer från lokalradion som jag lyssnar på i mina hörlurar. Det är stort rally i Höljes. Uppåt, uppåt och åter uppåt. Det blir alltmer fjälliknande. Kanske inte så konstigt när jag ser namnet på kartan, Brunskogsfjället. Skogen ger behövlig skugga. Efter många hundra meter uppåt går det utför. I Edane blir mat och massor av dricka. Flera timmar senare är jag åter vid vandrarhemmet. Nu har även Skånegänget kommit på plats.

På fredagskvällen är det kalas hos Friedrich och Elke i Mangskog och på lördagen färd längs olika typer av vägar till kulturhistoriska platser. Även på lördagskvällen blir det kalas, allt beskrivit på annan plats. Tiden går fort när man har roligt och på söndagsmorgonen säger vi hej och tack för denna gång. Färden hem går i huvudsak längs gamla E 18, de flesta är ju ganska mätta på mc-körning, däremot inte på glass i det varma vädret. Hur var det då med tidplanerna. Jo, körtiderna skiljde inte mycket, det var de långa rasterna som gjorde att tiden drog iväg.

50-årsracet

Några veckor senare är det dags igen för både motorcykel och mig att lufta oss. Återigen blir starten på en torsdag. Vi ska köra till Sillekrog och övernatta på Pers sommarställe, allt för att komma närmare starten för jubileumsrallyt. Det är Stockholmsavdelningen med Tord och Uno i spetsen som anordnar det vid Sjögestads motell utanför Linköping med samling tidigt fredag morgon. Den här gången är vi två följebilar. Jag ångrar mig inte en sekund när jag åker ut från Stockholm vid lunchtid. Regnet vräker ned så intensivt som jag nästan aldrig upplevt. Hastigheten på motorvägen sjunker till 30-40 km/h. Per, Lembit och Mats kör motorcykel och har startat någon timme tidigare. Jag skänker dem en tanke. Vid tvåtiden är de framme, genomsura men synbart glada. En vävstol får fungera som torkställning. Undrar vad Pers hustru skulle säga? På kvällen blir det grillfest.

Fredag morgon bjuder på betydligt bättre väder. Alla rullar iväg längs gamla E 4:an. Vi hinner inte långt före det första problemet. Mats kedja går av. I stället för att åtgärda på plats lastar vi upp cykeln på mitt släp och väljer sedan

motorvägen till Sjögestad. Vi är framme före de andra. Mats börjar med reparation medan jag går för att anmäla att vi är på plats. Vadå? Ni är inte anmälda till rallyt. Någon har missat. Vi får dock ett par vakanta nummer. Vid 10-tiden är det dags för start. En roadbook leder oss på härliga vägar mot sydväst. ”Militärgänget” delas upp. Vid första kontrollen är vi åter samlade. Här kunde det ha tagit slut. Claes Jawa tjurar. Uno och jag skjuter på, cykeln far iväg i full fart och där ligger vi båda. Det var nog inte långt från revbensfrakturer, igen. Både Uno och jag vet hur det är. Tur i oturen är att handskarna är på.

Åter på väg. Per med sina hang-arounds är några hundra meter före. Helt plötsligt verkar omgivningen bekant. Vi passerar Röks kyrka och Rökstenen. Det är väl 15 år sedan sist under en semesterresa i trakten. Vi ser även mossar med ett rikt fågelliv. Vid avtaget till Omberg kör många rakt fram. Slätten har ersatts av höjder med skog. Vägarna är tidvis smala varför de är enkelriktade. På en vacker plats med ett stup ner till Vättern finns kontroll 2. En av frågorna är lämpligt nog höjden över havet. Vi fortsätter längs Norra Sjövägen förbi Borghamn.

I Vadstena verkar den totala förvirringen ha brutit ut. Det kommer tävlande från alla möjliga men även omöjliga håll. Alla turister måste undra vad som är på gång. Lite tankearbete och till slut är vi på rätt väg igen. Nästa kontroll är vid ett mc- och traktormuseum. Där blir det förutom kluriga frågor om gängor även kaffe, smörgås och kaka.

På nästa delsträcka läser jag ”2 varv” i road-book. Vi ska dock inte köra två varv, skylten talar om att det är 2 kilometer till orten Varv. Från att ha de flesta deltagare framför oss är det nu många som hänger på bakom. Undrar om de egentligen vet var de är. Jag får en ful tanke, gasa lite för att öka avståndet för att sedan skymd av ett hus eller annat snabbt gömma mig på en avtagsväg. Vi närmar oss målet. En HD-åkare har fått bensinstopp. En intressant fråga ställs, hur kan han få lite bensin av mig som helst inte vill stänga av motorn. Det blir en ny erfarenhet, lossa bensinslangen, låt det rinna en stund i en flaska, dit med slangen så att förgasaren fylls och så samma sak igen.

Vid målet är det lite kaosartat. Antal rum på motellet är för få sett till antalet deltagare. Till slut löser sig allt. Lembit, Arne och jag får plats på ett nytt pensionat bortom Mantorp. På kvällen blir det gemensam middag och prisutdelning.

På lördag morgon blir det färd i kolonn till motorstadion i Linköping. Jag återser utkanten av staden som var mitt andra hem under flera tidsperioder. Mycket är förändrat. Vi ställer upp våra veterancyklar i centrum av stadionområdet. Jag har hört talas om evenemanget tidigare år men inte kunnat föreställa mig att det är så stort. Fordon, motorcyklar, marknadsstånd, tält och husvagnar. Dagen ägnas först åt förberedelser för söndagens endurotävling. Därefter är det fri tid att titta på de andra disciplinerna, speedway, roadracing, motocross och trial. På kvällen blir det pizza i Mantorp. Samhället är nästan helt dött.

På söndag morgon bär det åter av till motorstadion. Undrar hur många vägar vi har prövat dit och tillbaka, alla utom den bästa. Väl på plats löser vi uppgiften som funktionärer. Några deltagare verkar ha överskattat sin förmåga på de korta och till synes enkla banorna och orkar inte med alla tre omgångarna. Pontus och Hans gör dock en god insats. Jag blir erbjuden att låna en cykel och testa banorna men avstår. Jag har ju varit på brottets bana under många år men vill inte riskera något. Mellan varven har vi tid att titta på roadracingen men även mota bort hundägare och andra som envisas att passera avspärrningarna.

Färden hem går längs gamla E 4:an. I Norrköping har det nog regnat kraftigt men vi klarar oss. En matpaus vid Oskarshäll hör till. Flera timmar senare skiljs våra vägar vid Kungens kurva. Jag kan se tillbaka på en intensiv men intressant helg.

Stockholmsrallyt

Ytterligare några veckor senare är det tid för Stockholmsrallyt. Detta år är start och mål vid Röda kaféet i Vårby, normalt en plats för sommarens torsdagsträffar. Trafiken på Essingeleden är gles, vilken skillnad mot köerna på vardagar. När jag kommer till kaféet är hela gårdsplanen full av gamla motorcyklar, förare och passagerare. Det som saknas är fler medlemmar från Militärsektionen. Två militäråkare är alldeles för få. Vi börjar med anmälan och ”Hemliga lådan” på kort tid. Dags för start. Banan är pilad, vilket jobb. Vi får också en enkel karta som dock kan vara svår att läsa om man inte är bevandrad i trakten. Första sträckan går förbi den natursköna trakten runt Vällinge. Den här vägen är populär för många tvåhjuliga, både med och utan motor. En bit utanför Södertälje möter jag ett helt gäng. De har liksom jag missat en pil. Gör om, gör rätt. Vid flera rallyn diskuteras om frågorna på kontrollerna ska vara för ”mc-nördar” eller inte. Jag hyllar den senare principen och blir därför glad vid det första stoppet. Här är det frågor om allmänbildning.

Färden går vidare på vackra vägar. Även här dyker minnen upp från förr i tiden. Jag har en SL-buss framför mig. Jag ser ingen anledning att köra om på de minimala raksträckorna. Det gör däremot den bil som nosar mig i hasorna. Förbi mig går bra men med bussen blir det värre. Under många kilometer har jag inte sett någon annan deltagare. Kan jag ha missat ytterligare en pil? Strax kommer jag fram till kontroll 2 och där finns både skylt och deltagare. Efter några kilometer slutar vägen vid färjeläget vid Skanssundet. Tur att det inte är fler bilister ute på vägarna. Färjkarlen har fullt sjå att packa fordon så att alla ska komma med.

Efter den korta färjeturen kör vi vidare i det omväxlande sörmländska landskapet. På några ställen finns det två vägval, grus- eller asfaltsväg. Det blir grus när jag följer efter Per. Efter härliga 13 mil och fyra kontroller är vi tillbaka vid Röda kaféet. Efter mat och prisutdelning blir det styrelsemöte i en gungande paviljong. Det är mörkt när vi styr hemåt, mer mörkt än vanligt eftersom all belysning på E 4:an är avstängd. Jawans ljus gör varken till eller från. Det är kanske dags att byta till ett nytt elsystem. Till sist kan jag lägga ännu en trevlig dag bakom mig.

Information och föranmälan

21 år i Älvdalen?

Föranmälan till övningen som är planerad till måndag 29/2 till söndag 6/3.
2016 går militär Wasan igen, 4-500 man så om vi får hemställan beviljad blir det Rivsjölägret de första dagarna. Kasernerna ska städas och saneras innan vi får tillträde.
Jag har bokat men ej fått godkänt från P4 Skövde
Det är knökfullt från december och till 29/2, sen drar det igång igen 7/3 så vi ska vara glada för de dagar vi kan få.

Jag kommer i november skicka med epost/ brev, ordinarie anmälan till de som föranmält sig.

Deltagarantalet är begränsat, så först till kvarn gäller även i år.
Anmälan till: Per Axelsson Släggvägen 4 141 74 Segeltorp
Telefon 08-646 55 91
Mobil 070-755 75 65
E-post: mchkmilitarsektionen@telia.com

1. Anmälan med: Namn, adress och telefon nr.
2. Din e-post-adress